

Er zijn wel degelijk boeken over vaderschap, en toch is er meer nodig

Vaderschap is een grote blinde vlek. De inzet van vaders wordt vaak niet gezien. Dat betoogt vadercoach Bob de Raadt in reactie op de column van Pim Cornelussen (ND 22 augustus)

Pim Cornelussen schreef een column over het vaderschap, en waarom er zo weinig aandacht is voor 'vader worden' (ND 22 augustus). Uit eigen ervaring heeft hij ontdekt dat er wel een enorme stapel moederboeken over zwangerschap en moeder-worden ('moederteit' of 'matrescentie') te vinden is, maar dat zijn bibliotheek over 'vaderboeken' leeg bleef. '0,0' resultaat. Hoe kan dat, vraagt hij zich terecht af. Hij noemt een tweetal, oudere boeken die hem niet erg aanspreken. Ik gebruik zelf het woord 'patrascentie' of 'patrescense' voor de transitie naar vaderschap en het ontwikkelen van toegewijd vaderschap. Deze term is afgeleid van het woord 'matrescentie'.

Het is zeker waar dat je moet zoeken naar relevante boeken over vaderschap, over patrascentie: de transitie naar vader-zijn en het ontwikkelen van de vaderrol. Gelukkig is er in de afgelopen vijf jaren best een forse stapel 'vaderboeken' verschenen. Ik denk aan titels als: *Vadervuur*, *Vader op komst*, *De Thuisblijfvader*, *Dubbel gevoel*, *Je eerste 1000 vaderdagen*, *Kickstart je vaderschap*, *Papa is een beetje moe*, *Plotseling papa*.

Terecht stelt Cornelussen dat de overgang naar vaderschap 'vraagt om filosofische, ethische en/of spirituele antwoorden'. Ik wil daaraan toevoegen dat het ook vraagt om toegespitste aandacht voor - aanstaande - vaders in de geboortezorg, in het sociaal werk (wijkteams, Daddy's Place, vadercafe's), in cao's wat betreft geboorteverlofregelingen en in kerkelijke kring. Vaderschap is de grote blinde vlek. Dat merken (aanstaande) vaders, uitzonderingen daargelaten. En dat terwijl veel vaders zich inspannen

om hun vrouw te steunen, om huishoudelijke taken te doen, om de andere kinderen naar school te brengen, om aan gesprekken met artsen en verpleegkundigen deel te nemen. Het gaat om een inzet van vaders die vaak niet wordt gezien. Hoe kan dat verbeteren in bijvoorbeeld de preconceptionele zorg, tijdens de kraamzorg, tijdens een depressie na de bevalling bij de vader of tijdens een periode van langdurige emotionele stress, bijvoorbeeld tijdens of na een ic-opname van het kind? Cornelussen stelt diverse vragen in zijn column. Die zijn de moeite waard om te (gaan) beantwoorden. Bij deze nodig ik hem uit om aan het vadercollectief mee te doen. Bij het vadercollectief komen vaderexperts bij elkaar om van elkaar te leren.

De term 'patrascentie' verdient het om nader beschreven en bestudeerd te worden, bijvoorbeeld vanuit de patracentrische psychologie en het sociaal werk. Vaderschap

Veel vaders spannen zich in om hun vrouw te steunen, om de andere kinderen naar school te brengen, en om aan gesprekken met artsen en verpleegkundigen deel te nemen.

staat ook centraal als themadossier bij Kenniswerkplaats Pedagogische Basis. Verder verdient het aanbeveling om studie te maken van recente 'vaderboeken', die specifieke vaderthema's bespreken, als 'te-vroeg-vaderschap', 'vader-inclusief werken', 'vaderverstoting', vaderparticipatie en -emancipatie. Vaderschap is maatschappelijk relevant en de focus op vaderparticipatie komt de huidige maatschappij ten goede. De column van Pim Cornelussen verdient dus een vervolg.

Bob de Raadt
auteur onlinemagazine
Vaderschapskennis, vadercoach